N°. 34. A°. 1835.

WOENSDAG, den 29sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat er geene redenen meer bestaan, om de provisionele wijziging van het Reglement op de Scheepvaart, vastgesteld bij Onze Publicatie van den 28sten December 1833, langer in stand te houden.

ZOO IS HET, dat Wij, gehoord den Kolonialen Raad in deszelfs vergadering van den 3den Maart 1835.

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen, gelijk Wij zijn doende bij dezen.

ARTIKEL I.

De Publicatie van den 28 December 1833, (Gouvernements-blad e. a. N° 16) wordt, voor zoo verre daarbij eene provisionele wijziging van het Reglement op de Scheepvaart is vastgesteld, van en met den dag, waarop deze zal worden afgekondigd, afgeschaft en buiten effect gesteld; zoodanig dat voortaan alle Nederlandsche Schepen en vaartuigen, die regtstreeks uit het Moederland komen, zonder eenige vreemde haven, welke ook, te hebben aangedaan, en zonder in zee met eenig Vaartuig eenige communicatie te hebben gehad; alsmede de Schooners of Vaartuigen, behoorende aan de Plantaadje en de districten *Nickerie* gelegen niet meer door den, zich op de Fortresse *Amsterdam* bevindenden Officier van Gezondheid zullen behoeven te worden gevisiteerd, blijvende echter deze maatregel ten aanzien van alle andere Vaartuigen, met namen ook van de Vaartuigen onder Nederlandsche vlag varende, doch niet regtstreeks uit het Moederland of van de districten *Nickerie* komende, in volle kracht.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 25sten April 1835; het drie en twintigste jaar van Zijner Majesteit's regering

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd ten zelven dage.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat het na de volledige opheffing van het houden van Quarantaine, zoo als zulks bij Onze Publicatie van heden is verordend, niettemin van belang is, om zich van den Gezondheids toestand der Equipagien op vreemde Vaartuigen zoo veel doenlijk te verzekeren.

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs Vergadering van 3 Maart 1835.

Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij dezen.

ARTIKEL 1.

De Bevelhebbers der Schepen en Vaartuigen, welke niet varen onder Nederlandsche Vlag, en wier destinatie is naar de kolonie *Suriname*; zoo mede de Vaartuigen, welke derwaarts bestemd, onder Nederlandsche Vlag varen, doch niet regtstreeks komen uit het Moederland, of deszelfs West Indische Bezittingen, zullen voorzien moeten zijn van eene Gezondsheidspas, afgegeven door de bevoegde Autoriteit ter plaatse, van waar zij zijn uitgezeild, en geviseerd door den Nederlandschen Consul aldaar residerende, voor zoo verre die aldaar aanwezig is.

ART. 2.

Bij het ontbreken van zoodanige Gezondspassen zullen de in art. 1 bedoelde Schepen en Vaartuigen onder Quarantaine worden gelegd van wel meer, maar niet minder dan *drie* dagen, ter beslissing van den Gouverneur Generaal.

ART. 3.

De bevelhebbers der Nederlandsche Schepen en Vaartuigen, die regtstreeks uit het Moederland, of deszelfs West-Indische Bezittingen komen, en eenige vreemde haven hebben aangedaan, zullen zich van eene Gezondheidspas moeten voorzien, door de bevoegde autoriteit ter laatstgemelde plaats afgegeven, en door den aldaar residerenden Nederlandschen Consul, voor zoo verre die aanwezig is, geviseerd, op pœne als bij art. 2 is vastgesteld.

ART. 4.

Op de Nederlandsche en vreemde Oorlogs-Vaartuigen zijn bovenstaande bepalingen niet toepasselijk.

ART. 5.

Het bezit van eene behoorlijke Gezondheidspas zal geenszins het effect hebben, om de in art 1 en 3 vermelde Schepen en Vaartuigen te verschoonen van de geneeskundige visitatie te Fort *Amsterdam*, maar zal deze visitatie in weerwil van dat bezit plaats hebben.

ART. 6.

De tegenwoordige Publicatie zal kracht van wet hebben met den eersten October des tegenwoordigen Jaars.

En opdat niemand eenige onwetendheid hiervan voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 25 April 1835, het drie en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd ten zelven dage.
De Gouvernements Secretaris
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 25 April 1835.

Alzoo H. A. TIRION en J. ZAAL, in qualiteit als Administrateur van de Plantaadje *Voorburg*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geaddresseerd, met verzoek om de Slaven met namen: *Membre, Frederik, Maij, Monkie* en *Bébé*, van gemelde Plantaadje af- en op hunne privé namen over te schrijven

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

(2055½)

Advertentiën.

PARNASSIJNS der *Nederlandsche Portugeesche Israëlitische Hoofd-Synagoge*, brengt ter kennisse van de Ledematen hunner *Gemeente*, dat het *Cohier van Finta*, of onvrijwillige belasting over dit loopend Jaar, en betaalbaar in de maand September e. k. van heden af, tot en met den 10den e. k., van des morgens 8 tot 10 uren, (uitgezonderd des Zaturdags en Zondags) ter visie ligt ten huize van den Ontvanger den Heer MOS. NAAR; kunnende de genen die zich over het aan hun op hetzelve *Cohier* aangeslagene, bezwaard mogten achten, daarvan binnen voormelden tijd aan Parnassijns voornoemd, per missive kennis geven.

Paramaribo, den 27 April 1835.

De Secretrais bij Parnassijns voornoemd,
M. C. NASSIJ.

PARNASSIJNS der *Nederlandsche Israëlitische Gemeente*, verwittigen hunne Ledematen, dat het door het Kerkbestuur opgemaakte *Cohier van Finta* over het loopend Jaar, voor daarbij belanghebbenden, van heden tot en met den 5 Mei e. k., ten huize van den Thesorier de Heer M. A. KEIJSER, ter inzage is liggende, met uitnoodiging aan degenen die zich over het aan hun op hetzelve *Cohier* aangeslagen mogten bezwaard achten, daarvan binnen voormelden tijd aan Parnassijns voormeld, schriftelijke opgaaf te doen.

Paramaribo, den 24 April 1835.

De Secretaris der zelve Gemeente,
J. E. SOESMAN.

Aanstaande Dingsdag den 5den Mei e. k., des namiddags om *vier* uren, zullen BEHEERDERS van den Boedel wijlen den Heer R. VAN REES Az., ten Sterfhuize door den Vendumeester A. SALOMONS doen verkoopen: de nog overgeblevene *GOEDEREN*, bestaande in fraaije SCHILDERIJEN, GOUD-, ZILVER- en PLEETWERK, BOEKEN, DRANKEN,

en hetgeen verders nog ten voorschijn zal worden gebragt. Zullende de GOEDEREN, daags vóór- en op den dag der Vendu voor een ieder ter bezigtiging zijn.

Paramaribo, den 29 April 1835.

(20557)

Theatre of Varieties.

Op Algemeenen Verzoek.

Benefit-Voorstelling

VAN

Mevrouw VILALLAVE.

Op *HEDEN AVOND* den 29 April 1835.

In deze *Voorstelling* zal Mevrouw VILALLAVE bijzonder uitmunten in het *DANSEN op KOPERDRAAD.*

(20595)

Scheepstijding.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten, de Nd. Am. Brik *Cashier*, Kapt. John Parson, van Welmington.

Idem, de Nd. Am. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. John Seyward, van Gloucester.

Den 27sten, de Nd. Am. Brik *Charles*, Kapt. Petrus Swanson van Boston.

Hulde aan de Nederlandsche Volksvertegenwoordigers.

Het Nederlandsche volk mag zich te regt op zijne tegenwoordige regering beroemen, gelijk de regering op het volk, dat zoo getrouw, eensgezind, en met eene geduldige volharding derzelver maatregelen ondersteund, hoe vele opofferingen ook van hetzelve gevorderd worden in den voortdurenden worstelstrijd tegen de listen en geweldenarijen der buitenlandsche staatkunde. Het ontbreekt ook niet aan openbare loftuitingen, waarmede beiden, en het volk en de regering, worden toegejuicht.

Niet zoo luid en algemeen echter geschiedt zulks omtrent de wetgeving of volksvertegenwoordigers, die bij afwisseling in de tweede kamer, volgens de staatsregeling, openbare zitting houden. Zouden zij het minder verdienen? of hunne handelingen van te weinig aanbelang zijn, om daarop acht te slaan? Verre van daar! In eenen constitutionelen regeringsvorm, zoo als de onze, moeten de statengeneraal, als het hoogste en achtbaarste collegie van bestuur, en deszelfs handelingen van het grootste gewigt beschouwd worden. Aan het gezamenlijke volk behooren de eigendommen en regten des lands; en het zijn eigenlijk deze belangen en regten, die de aangelegenheden van den staat uitmaken, die naar vastgestelde grondwetten ten algemeenen beste bestuurd en beschermd moeten worden. Maar het volk, in massa daartoe niet opgegeven kunnende worden, noch onmiddelijk op het beheer zijner zaken behoorlijk toezigt kunnende houden, worden, tot dat einde, uit de onderscheiden gewesten afgevaardigden gekozen, wier vergadering het geheele volk vertegenwoordigt, als bij overdragt met zijne souvereiniteit bekleed, uit deszelfs naam spreekt en handelt, en de volmagt bezit, om de voorgestelde wetten en maatregelen der uitvoerende magt goed te keuren of te verwerpen, en bijzonderlijk, om op het beheer van s' lands geldmiddelen een wakend oog te houden.

Uit deze weinige trekken zal genoegzaam de hooge waardigheid der volksvertegenwoordigers, en de achtbaarheid hunner vergadering, waarin zij als zoodanigen bijeenkomen, kunnen blijken. Zij mogen, in de eerste plaats, als het palladium der nationale vrijheid en welvaart genoemd worden. Te meer, daar zij hunne gewone vergaderingen niet met gesloten deuren houden, maar in 't openbaar hunne stemmen, als de volksstem, uitbrengen. Het oppergezag van den staat berust bij dat ligchaam, hetwelk uit den boezem der natie zijne aanstelling ontleent, waarvan de wetgeving uitgaat of bekrachtigd moet worden, en waaraan het permanente gouvernement verantwoording verschuldigd is. Hoogstbelangrijk derhalve zijn voor het volk de dagen, wanneer deze zijne vertegenwoordigers zitting houden, en overwaardig daarop met eene soort van nationalen trots het oog te vestigen. Vooral, wanneer het personeel dier vergadering zoodanig is zamen gesteld, dat het den hoogen rang, waarmede het bekleed is, in eene waardige houding uitdrukt, wanneer mannen van schitterende bekwaamheden en blakende vaderlandsliefde zich daarin vertoonen. En ook van dien kant zal *Oud-Nederland* zich op de uitstekendste voorbeelden mogen beroemen, zoodat bezwaarlijk eenig ander land in den tegenwoordigen tijd zich daarmede vergelijken kan, veel minder hetzelve overtreffen. Hiervan hebben de laatsgehouden zittingen weder nieuwe en overvloedige bewijzen opgeleverd. Een groot aantal redenaars hebben zich laten hooren, wier roadborstige taal, uitgewerkte en bondige adviezen als meesterstukken van welsprekendheid niet alleen beschouwd mogen worden, maar tevens als sprekende daden van vaderlandsche trouwhartigheid en vurige belangstelling in 's lands behoud en welvaart. Wij zullen geene namen noemen, als ter onderscheiding van de verdienstelijksten onder de verdienstelijksten, want dan zouden wij allen moeten noemen, die met uitvoerigheid het woord gevoerd hebben, daar allen zich genoegzaam even voordeelig onderscheiden hebben hetzij bij het einde *voor* of *tegen* stemmende.

Zekelijk had er verschil van gevoelens dikwijls plaats, soms een zeer groot verschil. Dit is het natuurlijk uitwerksel van de verschillende oogpunten, waaruit dezelfde zaken, ook door de opregste waarheidsvrienden, beschouwd kunnen en moeten worden. Zulks is verder een bewijs van cordaatheid en eene vrije wijze van denken en spreken, dan het der vergadering tot oneer of eenig verwijt zou strekken. Hieruit ontstaat alzoo eene soort van oppositie, maar geene zoodanige oppositie, die zonder genoegzame kracht van overtuigende redenen voor zich zelve, vooraf reeds besloten heeft tegen den Koning of zijne ministers zich te verzetten, en daarvan eene oerdienste te maken; die uit partijgeest of eene hebbelijke zucht tot tegenspreken geboren, het eigenlijke punt van verschil, en het wezenlijk belang der zaak te dikwerf uit het oog verliest, en daarom al hare welsprekendheid, hoe valsch somtijds ook, te koste legt om hare bijzondere gevoelens, of die eener partij door te drijven, en enkel om te dwarsboomen, in plaats van eendragtig het algemeen belang te helpen bevorderen. Eene oppositie van dien hatelijken en verderfelijken aard, is aan Neerlands tegenwoordige wetgevende vergadering vreemd. Men weet aldaar van geen centrom, van geene regter noch linker zijde, waarin hare leden verdeeld zouden zijn. Men hoort in haar midden geene bitse verwijten, geene parsoneele aantijgingen, geene driftige woorden, veel minder razende omstuimigheden, zoo als elders dergelijke vergaderingen ontsieren, en wel verward uit elkander doen loopen zonder tot eenig besluit te kunnen geraken. Neen in eene geregelde orde, in alle bedaardheid worden de discusien aangevangen, voortgezet en ten einde gebracht, zonder dat de presidiale hamerslag tusschen beiden behoeft te komen, om de twistende partijen tot order te roeden.

Des niet te min laten onze staatkundige afgevaardigden zich niet weerhouden, van hunne aanmerkingen op de ministriele voordragten in het midden te brengen; niet bij hevige uitvallen, maar met klem van redenen, en tevens met eene zoo kiesche bescheidenheid, als edele vrijmoedigheid. Zij schroomen ook niet, na rijpe beraadslagingen, het ontwerp in zijn geheel af te keuren, of de aanneming te weigeren, ten zij het de aangeduide wijzingen en veranderingen ondergaan heeft. Daarentegen ontvangen andere voorgestelde wetten der regering eene gave en algemeene toestemming, ten blijke van hunne onpartijdigheid en zwijgende vitlust.

Mag dan *Groot-Brittanje* roem dragen op zijne voortreffelijke redenaars in het parlement: de onzen behoeven voor dezen niet te wijken; ja, wij durven de vergaderzaal van onze tweede kamer vergelijken met Romes achtbaren raad in het luisterlijkste tijdperk dier oudtijds vermaarde wereldstad. Wij zien alhier in onze dagen de *Cato's* en *Cicero's* herleven.

Edel Mogende Heeren! Met volle regt draagt gij dezen eertitel, waarop niet de tabbaard alleen, maar wel voornamelijk eigen verdiensten, een billijke aanspraak verleent. Gaat voort in uwe roemrijke loopbaan, in uwen trouhartigen ijver voor 's lands regten en belangen. Dan zult gij telken reize tot uwe woonsteden terugkeeren met strelende bewustheid, dat gij, als mannen van eer, naar pligt en geweten, hebt gehandeld, en in uwe aanzienlijke betrekking bij het vaderland u verdienstelijk gemaakt hebt. Gij zult van uwe lastgevers, die u afgezonden hebben, en van alle braven en weldenkenden onder Neerlands bevolking de welverdiende hulde ontvangen, ofschoon gij ook veeltijds tot de meerderheid behoordet, zelfs ofschoon het van achteren bij eene verdere outwikkeling der nog ingewikkelde staatsaangelegendheden mogt blijken, dat uwe wijze van zien het regte gezigtspunt gemist heeft. Want gij streefdet even welmeenend als uwe anders denkende medeleden naar hetzelfde heilrijke doel. De minderheid en meerderheid staan hierin met elkander gelijk, schoon zij in de middelen ter bereiking van hetzelve mogen verschillen.

Eere dien eere toekomt.

Ter Drukkerij van Gez. SERRES.